

теоретичні знання, напрацьовуються навички колективної роботи, складається художньо-виконавчий стержень ансамблю. Репертуар виховує художній смак учнів, розширює їх загальноосвітній та культурний діапазон.

Досягаючи певних вершин, накопичивши достатній потенціал для нового зростання майстерності, кожен керівник та його творчий колектив шукають ґрунт для розвитку свого ансамблю, у новому, складнішому, цікавішому та різнобічному репертуарі.

Список використаних джерел

1. Бурська^{О.} Виконавське осягнення музики // *Мистецтво і освіта*, 2003. №4.
2. Марценюк^{Г.} Теорія і практика ансамблевого виконавства: Навч.-метод. посіб. К.: ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2017.
3. Матвійчук^{Л.°Д.} Методичні основи ансамблевого виконавства: Навч.-метод. посіб. : Національна музична академія України імені П. І. Чайковського, 2008.
4. Моїсєєва^{М.°А.} Теоретико-методичні основи навчання ансамблевої гри: навч.-метод. посіб. для викладачів і студентів мистецьких навч. закладів. Житомир, 2002.
5. Стурзеску^{О.} Диференція професійних навичок в ансамблевому музикуванні // *Нова педагогічна думка*. 2004. № 2.

Рекало Ірина,

викладачка Полтавської міської школи мистецтв «Мала академія мистецтв» імені Раїси Кириченко,

Налойченко Наталія,

викладачка Полтавської міської школи мистецтв «Мала академія мистецтв» імені Раїси Кириченко,

Гордіна Анна,

викладачка Полтавської міської школи мистецтв «Мала академія мистецтв» імені Раїси Кириченко (м.°Полтава).

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ УЧНІВ МИСТЕЦЬКИХ ШКІЛ В СПЕЦІАЛЬНОМУ КЛАСІ ФОРТЕПІАНО

Анотація. У статті проаналізовані форми роботи на уроках фортепіано, що формують мотивацію навчання гри на музичному інструменті в учнів мистецької школи.

Ключові слова: мотивація, мистецька школа, навчання, гра на музичному інструменті.

Постановка проблеми. Важливим аспектом формування особистості є її долучення до культурного, мистецького надбання людства. Ознайомлення молодого покоління з різними видами мистецтва є підґрунтям естетичного розвитку особистості. Навчання гри на фортепіано посідає чільне місце у музичній освіті і реалізується через мережу мистецьких шкіл, шкіл естетичного виховання, різноманітних гуртків і студій. Фортепіано є у пріоритеті навчання на музичному інструменті, бо має універсальні можливості, зокрема є багатоголосним інструментом, дає можливість втілити в реальному звучанні будь-які, навіть найскладніші звукові побудови, відтворити різноманітні поєднання звуків. На початковому етапі навчання учні із задоволенням відвідують заняття з фортепіано, проте через деякий час такий інтерес часто втрачається. Постає питання мотивації учнів до навчання в класі фортепіано.

Сутність вивчення проблеми. Проблема формування мотивації учіння гри на фортепіано представлені у роботах Т.°Воробкевич, Н.°Кашкадамової, Г.°Падалки, В.°Ревенчук, О.°Щолокова та інших.

Виклад основного матеріалу. На початку кожного навчального року значна кількість дітей приходять до мистецької школи з великим бажанням навчитися грати на фортепіано. Вони проходять початкові прослуховування, успішно навчаються, зазвичай, перші три-чотири роки. Але згодом залишають процес навчання у мистецькій школі незавершеним. Проблема поступового зникнення інтересу дитини до музичних занять є актуальною і

сьогодні. Постає питання мотивації учня до навчання гри на музичному інструменті.

Проблема мотивації до навчання є однією з провідних у педагогічній науці й практиці. У філософському розумінні мотиви (франц. *motifs*, від лат. *moveo* – рухаю) – це спонуки людської діяльності, зумовлені об'єктивними потребами. Мотиви виконують спонукальну, спрямовуючу, контролюючу, регулюючу та смислоутворюючу функції, безпосередньо передують конкретній поведінці людини й органічно пов'язані з нею [3, с. 402].

У цьому контексті професіоналізм педагога є визначальним. Викладачі спеціального фортепіано зобов'язані використовувати різні форми роботи, спеціальні знання і, перш за все, зосередженість і терпіння.

Основою для формування мотивації до музичних занять в класі спеціального фортепіано в дитячій музичній школі є така форма роботи, як ансамблева гра. Ансамбль – це вид спільного музикоутворення. Спільна п'єса відрізняється від сольної тим, що генеральний план розвитку образу і всі деталі інтерпретації є результатом творчої уяви не одного, а декількох виконавців, і реалізуються їх спільними зусиллями. Таким чином діти задовольняють свою потребу спілкуватися з однолітками. З іншого боку, ансамблеве виконання – це змагання між учасниками ансамблю, де кожен намагається показати якомога яскравіше свої виконавські якості.

І вчитель одночасно вирішує професійні проблеми – розвиток метроритмічного пульсу, відточують навички використання інструменту.

При виконанні музичного твору педагог може запропонувати такі завдання: вміти слухати себе і свого партнера – брати звук разом, знімати разом, точно витримувати тривалість звуку, домагатися точного виконання ударів, одиночної інтонації, єдиного руху до кульмінації, продуманої і чіткої динаміки. Також при ансамблевому виконанні на одному інструменті потрібна спеціальна робота з педаллю. Крім того, виступ концертного ансамблю сприяє зникненню страху перед сценою, підвищується самооцінка.

Таким чином, колективний характер роботи і виконання, досягнення

спільних цілей і завдань, свідоме ставлення і почуття відповідальності роблять клас ансамблю захоплюючою діяльністю, здатною подарувати його учасникам творче задоволення.

Ще одним засобом мотивації до уроків гри на фортепіано є практика акомпанементу і роботи над камерним ансамблем. Хотілося б відзначити величезний вплив формування техніки читання з аркуша. Головне, навчаючи читання з аркуша, переконати дитину в тому, що у нього можуть бути широкі можливості і перспективи в знанні світової музичної культури.

Перераховані вище форми роботи привчають дітей до живої музики, виховують виконавську волю, розширюють музичні горизонти і стимулюють уроки гри на фортепіано, стимулюють формування мотивації до гри на музичному інструменті.

Навчання гри на фортепіано відбувається в умовах індивідуальних занять. Тут важливо бути в творчій спільноті: викладач – учень. Викладач фортепіано повинен намагатися будувати заняття за принципом успіху, тобто створювати ситуацію успіху, створювати емоційний комфорт.

Висновки. Таким чином, учень отримує не тільки позитивні емоції на уроці, але і розвиває постійний інтерес, мотивацію до уроків гри на фортепіано. Саме через мотивацію формується необхідність спілкування з музикою протягом усього життя людини.

Список використаних джерел

1. Ревенчук^оВ.^оВ. Педагогічне керування як технологія забезпечення ефективності навчальної взаємодії у класі фортепіано // *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14 : Теорія і методика мистецької освіти.* 2017. Вип.°22(1). С.°118-123. URL: [https://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_014_2017_22\(1\)_23](https://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_014_2017_22(1)_23).
2. Ростовська^оІ.^оО. Формування мотивації учіння гри на фортепіано : навчально-методичний посібник. Ніжин : НДУ імені Миколи Гоголя, 2015. 159°с.

3. Філософський словник / За ред. В.І.°Шинкарука. К.: Видво УРЕ. 1986. 798°с.

Руденко Оксана,

викладачка Полтавської міської школи мистецтв «Мала академія мистецтв»

імені Раїси Кириченко,

Рудяга Ніна,

викладачка Полтавської міської школи мистецтв «Мала академія мистецтв»

імені Раїси Кириченко (м. Полтава)

КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

***Анотація.** У статті розкрито компетентнісний підхід до формування та організації навчального процесу в закладі освіти, висвітлено психолого-педагогічні аспекти розвитку методичної компетентності вчителя, складовими професійної діяльності якого є навчальна діяльність, виховна діяльність, організаційно-педагогічна діяльність, методичне самовдосконалення, висвітлено зв'язок рівня його методичної компетентності вчителя з результатами педагогічної діяльності.*

***Ключові слова:** компетентнісний підхід, вчитель, компетентність, психолого-педагогічні аспекти, професійна діяльність.*

***Постановка проблеми.** В умовах розбудови системи освіти, відтворення і зміцнення інтелектуального потенціалу нації, інтеграції у світову систему освіти і культури, переходу до ринкових відносин і конкуренції будь-якої продукції, у тому числі й інтелектуальної, винятково актуальною стає забезпечення належного рівня підготовки підростаючого покоління музикантів. Це пов'язано з тим, що гра на музичному інструменті має широкі можливості розвитку особистості. В першу чергу – розвитку мислення, просторових уявлень і уяви, алгоритмічної культури, формує уміння встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, обґрунтовувати твердження, моделювати ситуації тощо. Сучасні потреби*